

HAKAN PAKSOY

IRKÇI KURŞUNLAR

Türklüğe sıkılan ırkçı kurşunlar!

Hakan Paksoy

“Her neslin bir görevi var!” Bu söz Gaspıralı İsmail Bey’in. Devamında: *Herkes kendi görevini yapmalı* da demiş. Baba oğulun, dede torunun yapması gerekeni yapmamalı anlamında kullanmış.

O dönemin Türkleri görevlerini yaptılar. Çok büyük zorluklar içinde, ağır şartlarda fedakârlıklar yaparak devlet, millet ve vatan için çalıştılar. Siyasi şartlar tıpkı bugünkü gibiydi. İstibdat, baskı, hürriyetlerin kısıtlanması, emperyalizmin tezgâhları ve bunlara karşı koyamayan yönetim, toprak kayıpları... Bugün sadece isimler değişti.

Hızla bir seçime yaklaşırken Türk kimliği üzerindeki tartışmalar yine alevlendiriliyor. **Etnik bölücülük görüntülü ırkçı saldırılar hız kesmiyor.** 21’inci yüzyılda yaşadıklarımızın siyasi sorumluluğunu taşıyanlardan Ali Babacan ve Ahmet Davutoğlu, ateşe devamlı odun atanlardan. Özellikle, Dışişleri Bakanlığı ve Başbakanlık da yapan Davutoğlu daha büyük vebal taşıyor. Konuşmalarından anlaşıldığı kadarıyla, ikisinin de düşüncelerinde herhangi bir değişiklik yok. Hâlâ Türk kimliğinin değişmesi üzerinden konuşuyorlar. İlginç olanı da Millet İttifakı arasındaki anayasa değişikliği mutabakatına rağmen yapmaları.

Görevleri ve hedefleri milletin birliğini güçlendirmekken, devamlı zayıflatacak açıklamalar yapıyorlar. Bunu da güçlendirmek için diyorlar. Geçmişte yaptıklarıyla birlikte değerlendirildiğinde bilerek ve isteyerek yaptıkları akla geliyor. Yoksa aynı suyla bu kadar çok abdest alınır mı?

Farz edelim ki bilerek yapmıyorlar. O hâlde siyasi gücün alabildiğince zayıfladığı dönemlerdeki olabilecekleri sosyolojinin gerçeği zannediyorlar demektir. Ki bu da hakikatlere gözlerini kapamak, kulaklarını tıkamaktır.

20. Yüzyıl nesli

20’nci yüzyılın başında siyasetin yükü çok ama çok büyüktü. Yükü taşıyanlar için Sina Akşin, *genel olarak özelliklerinin **Türk, genç, eğitilmiş ve yönetici kesimden olduklarını*** yazıyor. Önce kimlik meselesi çözdüler. Meşrutiyeti yeniden ilan ettirdiler. Galiciya’dan Trablusgarp’a, Kafkasya’dan Balkanlara kadar savaştılar. Vatan işgal edildi. Her yerde ayağa kalktılar. İşgale karşı durdular. Ve nihayet Büyük Millet Meclisi’ni açtılar.

Meclis’te aldıkları iki karar kimlik meselesi için tapu senedi gibiydi. Ama onlar bunu senet düzenlemek için değil doğal olan, hukukun gereği olan diye yapmışlardı.

İlki, 30 Ekim 1922 tarihli. 308 Numaralı Karar. *“Osmanlı İmparatorluğunun münkariz [Sona ermiş] olduğuna ... yeni Türkiye Hükümetinin Osmanlı İmparatorluğu yerine kaim olup...”*

İkinci Karar 1-2 Kasım 1922’de. Çok uzun bir metin değil. Girişindeki *“...Osmanlı İmparatorluğunun **müessis [Kurucu] ve sahibi hakikisi olan Türk milleti** Anadolu’da hem haricî düşmanlarına karşı kıyam etmiş...”* cümleleri çarpıcı.

İkinci paragrafta zirveye tırmanış var: *“**Türk milleti** ...Teşkilâtı Esasiye kanununu birinci maddesiyle hâkimiyeti ... bizzat **millete** ve ikinci maddesiyle icraî [Yürütme] ve teşrîî [Yasama] kuvvetleri onun yedi kudretine vermiştir... harp ilânı, sulh akdi gibi bütün hukuku hükümraniyi [Egemenlik] milletin nefsinde cemeylemiştir.”*

Üçüncü paragrafta zirveye bayrak dikilir: "... eski Osmanlı İmparatorluğu tarihe intikal edip yerine yeni ve **millî bir Türkiye Devleti**, yine o zamandan beri **Padişahlık** merfu [Kaldırılmış] olup **yerine Türkiye Büyük Millet Meclisi** kaim olmuştur."

Dünyaya da ilan edilir: "...Türkiye halkı, hukuku hâkimiyet ve hükümransininin mümessili hakikisi olan Türkiye Büyük Millet Meclisinin şahsiyeti mâneviyesinde **gayrikabili terk ve tecezzi [Bölünme] ve ferağ [Devretme, vazgeçme] olmak üzere** ... misakı millî hudutları dahilinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümetinden başka şekli Hükümeti tanımaz."

Kim bu çılgınlar?

İşgalcilerin arşivleri bütün bunları yapanları **milliyetçiler diye yazan belgelerle dolu**. Müdafaayı Hukuk ve Kuvayı Milliye diye bir araya geldiler. Büyük çoğunluğu 1 Kasım 1918'den sonra kapanan İttihat Terakki partililerdi. **Partilerinden vazgeçtiler ama vatandan geçmediler**. Geceyi gündüze ekleyip çalıştılar, çarpıştılar ve kazandılar... Kurdukları **millî Türkiye Devleti'ni dünya tanıdı**.

Başlarındaki Büyük Atatürk bu devleti bir cümleyle özetler: "**Cumhuriyetin temeli Türk kahramanlığı ve yüksek Türk kültürüdür**".

Silah arkadaşlığı bir başkadır

Silah arkadaşlığının Türk kültürü içinde müstesna bir yeri vardır. Her ne kadar bugün yıpranmış, hatta bazıları tarafından yok sayılmış olsa bile öyledir. Hani bu yüzyılın başından beri yaşanan ve hâlen devam eden kumpas davalarının büyük zarar verdiği arkadaşlık.

Bu hukuku, 20'nci yüzyılda, Dr. Şükrü Mehmet Sekban da ortaya koyuyor. Sekban, çok ileri düzeyde Kürtçülük yapmış birisi. Bir dönem muhtariyet ve Kürtçenin resmî dil olmasını istemiş. Sonunda gerçeği görmüş ve *Kürt Sorunu (Azınlıkların Problemleri)* kitabını yazmış.

Şükrü Sekban: "*Hiç şüphe yok ki, silâh arkadaşlığı bu ittifakta baş rolü oynar.*" ve "*Hiçbir kuvvet, 'kardeş çocukları' olan bu iki halkın birleşmesini ve kaynaşmasını engelleyemeyecektir*" diyor.

Kardeşlerim diyerek sesleniyor: "*İşte, bu samimî düşüncelerin ışığı altında, bir art düşünceden uzak ve taraf tutmadan, kan kardeşlerim olan Türkiye Kürtlerini, şöhretli liderleri Mustafa Kemal'in pek mahirane bir şekilde çizdiği yola, davet ediyor ve maddî refah bulacakları bu yolu takiple görevlendiriyorum.*"

Kanaatimce kardeş çocuklarında bile bir farklılık vardır. Hâlbuki özdeşleşmişiz. Yüreğimiz birlikte çarpar. Aynı olaylara güler, felaketlerde birlikte ağlarız.

Şükrü Sekban'ın istedikleri gerçekleşmiş de. Bu hüküm sosyolojik gerçeklerin sonucu. Duygusal değil. Boğaziçi Üniversitesi ve Açık Toplum Vakfı'nın birlikte yaptırdığı, "**Bizlik, Öteki'lik ve Ayrımcılık: Kamuoyundaki Algılar ve Eğilimler**" araştırmaları söylüyor. 2010 ve 2014'te aynı sorularla iki defa yapılmış. Sonuç %96 ve %94'e varan oranlarda Türkçe ve Türk kültürünü ortaya koyuyor. Homojen bir yapı söz konusu. Ama bugün üzerinde operasyon yapıldığı da bir gerçek.

Aldattılar diyenler aldatıyorlar

1922'deki kararlarda ve sonraki anayasalarda açıkça ortaya konduğu şekliyle kimse kimseyi aldatmamış ve reddetmemiştir. Tam tersine, Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran ahaliye Türk denmiş ve tek bir ferdi dahi ayırt edilmemiştir. Bu Türk Milletinin en belirgin insanlık özelliği ve yüksek

yaradılışıdır.

Yurttaş olmak da çok önemlidir. Bireylerin eşitliği sihirli bir olgudur. Adalet de ancak bu şekilde sağlanabilir. Yasalarda hiç kimsenin bir diğerine üstünlüğü yoktur. Fakat -özellikle bugün- yöneticilerin yasalara uymama problemi vardır. Ve bu problem 21'inci yüzyılda Türk Milletinin sırtındaki tonlarca yük gibidir. Sanırsınız ki yerçekimi sadece Türkiye'de dört katına çıkmıştır.

“Hâl böyle iken İstanbul'da düşmanlarla teşriki mesai etmiş olanların elan hukuku Hilâfet ve Saltanat ve hukuku Hanedandan bahseylemelerini görmekte müstağrakı [Gark olmuş] hayret bulunuyoruz.”

308 Sayılı Karar'daki bu cümleler -kısmen de olsa- bugüne sesleniyor gibi. Türk Milleti eğer duruma el koymazsa durum yüz yıl öncekine benzemeye doğru ilerliyor. Babalarla dedeler yarınlarda çok üzülecekler.

Türk Milletinin müstesna evlatlarından, millî kahraman Korgeneral Hasan Kundakçı'yı kaybettik. Merhuma Yüce Tanrı'dan rahmet, ailesine ve Türk Milletine baş sağlığı diliyorum.